

Като чуха

„И като чуха, зачудиха се, и оставиха Го, и отидоха си**)

„И като чуха, зачудиха се.“ Важна дума въ този стихъ е глаголътъ „чувамъ“. Чувамъ и слушамъ сж синоними. На какво се зачудиха? — На отговора, който Христосъ даде на въпроса: Да се дава ли данъ на Кесаря? Повдига се въпросъ за даването. Често става въпросъ за слугуването. Даването има отношение къмъ дълга, а слугуването, т. е. служенето къмъ любовта. Да давашъ, това не е особено качество, защото ти си длъженъ да давашъ. На въпроса, който ученият зададоха на Христа, трѣбва ли да се дава данъ на Кесаря, Христосъ отговори: „Отдайте Кесаревото Кесарю, а Божието — Богу.“ Кесарьтъ е царь, а царьтъ — човѣкъ. Значи, сжщиятъ въпросъ може да се преведе съ думитѣ: Трѣбва ли да се дава данъ на човѣка? Животнитѣ, като по-низкостоещи отъ човѣка, му даватъ данѣкъ: месо, млѣко, яйца, вълна, масъ, трудъ и др. Въ това отношение, човѣкъ е кесарь на земята. „Като чуха, зачудиха се.“ Да се чуди човѣкъ, това не показва, че е убеденъ въ истината.

„И като чуха, зачудиха се.“ Не се казва, че слушаха, но чуха само Неговия отговоръ и се зачудиха, че толкова лесно разрешилъ въпроса. Като искаме да уловимъ нѣкое животно, което се изплъзва отъ ржката ни, чудимъ се, какъ не сме намѣрили начинъ да го задържимъ. Често очудването се изразява въ негодуване. Много нѣща чуваме въ живота. Напримѣръ, говори се, трѣбва ли хората да се обичатъ. Едни казватъ, че трѣбва да се обичатъ, а други казватъ, че не трѣбва. Защо не трѣбва? — Защото нѣматъ смѣтка да обичатъ. Който много обича, много дава. Чува се да казватъ, че който иска да бжде щастливъ, не трѣбва да служи на Бога. Защо? —

*) Матей 22 : 22.